

EMMA

NR. 11 – MAART 2024

IN DIT NUMMER:
INTERVIEW MET JAN BOER
TERUG IN DE TIJD
KOKEN MET EMMA
UIT DE RIJNHOF
FOTOALBUM VAN
MONIEK DE BAKKER
DE VERZAMELING VAN
JANKE BRUSSEN
... EN MEER.

STUURT U
UW
BIJDRAGE
IN?

BLAD VAN DE CLIËNTENRAAD VAN ORANJE NASSAU'S OORD
EN DE RIJNHOF VOOR BEWONERS EN BETROKKENEN

INHOUD

Op de voorpagina:

Slaapmutsje of Goudpapaver (Eschscholzia Californica).

Een plant uit de papaverfamilie, die van nature voorkomt in het westen van de Verenigde Staten - waar de foto is genomen - en Mexico.

© cofre

Poëzie: Lente	4
Voorwoord	5
De cliëntenraad: Van de voorzitter	6
Interview: Jan Boer	8
Koken met Emma	10
10 vragen aan Jolanda van Wessel	11
Uit het Reeënbosch: Gradie Hendriksen	12
Terug in de tijd	14
Uit de Rijnhof: Mien van den Berg	16
Tegeltjeswijsheden	18
Vriendenstichting	19
Klinker	20
De verzameling van Janke Brussen	22
Uit het Archief: De heks van Renkum	24
Het Fotoalbum van Moniek de Bakker	25
Activiteitenkalender	26
Algemene informatie	27

POËZIE

LENTE

Te lopen in het jonge lentelicht,
dat nu elke dag langer openbloeit, -
naar de steilte te heffen het gezicht,
daarheen waar hoog, eenzaam een vogel roeit,
of maar naar de top van de populier,
waarin de merel zijn avondlied zingt, -
lied, waar al het geluksverlangen in klinkt,
dat nu rumoert door mens en dier, -
zo te lopen, vaak vol bekommering
over de wereld, het duistere gebeur
in haar; kleine, nietige enkeling
vol zwakheid en vol twijfel en getreur,
en dan op eens, vol moed weer en vol drang
te helpen en ook nog soms, vol lentezang.

Henriëtte Roland Holst (1869-1952)

Henriëtte Roland Holst was dichter, schrijver en socialistisch propagandist voor de Sociaal-Democratische Arbeiderspartij (SDAP). Ze is geboren onder de naam Henriëtte Goverdine Anna van der Schalk als dochter van Theodoor Willem van der Schalk (notaris) en Anna Ida van der Hoeven. Ze was getrouwd met de beeldend kunstenaar Richard Roland Holst.

VOORWOORD

STUURT U UW BIJDRAGE IN?

Voor u ligt het eerste nummer van 2024, nummer 11 alweer.

Er zijn steeds meer mensen die ons weten te vinden met leuke ideeën en teksten. Zo heeft Janke Brussen ons benaderd met een prachtige muizenverzameling en zijn foto's van Moniek de Bakker te zien. Hopelijk volgen er meer!

Gerrit Welink, tot voor kort lid van de cliëntenraad verraste ons met een verhaal over onder andere een Buisman-blikje, zoals hij al vaker een herinnering met ons heeft gedeeld in de Emma. Wie volgt?

Er is in de Emma plek voor allerhande inbreng naast het bovengenoemde: een ervaring uit de praktijk als betrokkene of familielid, een tip, een suggestie, opbouwende kritiek over de gang van zaken: het kan allemaal. Liefst met een of meer foto's!

Dit blad wordt dan wel gemaakt door de Cliëntenraad, maar het is van u!

Zie voor de e-mailadressen en meer algemene informatie achter in deze Emma.

Veel leesplezier!

De redactie

IN MEMORIAM HANS KLINKENBERG

Op woensdag 31 januari jl. overleed Hans Klinkenberg, lid van onze cliëntenraad. We wisten dat het al langere tijd niet goed met hem ging. Hans bleef desondanks altijd vrolijk, scherp en vriendelijk. Voor de Emma schreef hij als 'Klinker' ontroerende verhaaltjes. We zullen hem heel erg missen en wensen zijn familie en andere naasten heel veel sterkte toe. Klinker blijft bestaan, de redactie zal zorgen voor een waardige voortzetting van Hans zijn rubriek. In deze Emma een eerste ter nagedachtenis.

Dag lieve Hans!

DE CLIËNTENRAAD

VAN DE VOORZITTER

Het wordt weer eerder licht en later donker. Eind maart, wanneer de zomertijd begint, is dat laatste natuurlijk nog duidelijker merkbaar. Wanneer de natuur ontwaakt in de komende lente biedt de mooie bosrijke omgeving van Oranje Nassau's Oord ook voor onze bewoners, verwanten en bezoekers veel inspiratie. Het doet mij denken aan mijn favoriete radioprogramma Vroege Vogels op zondagmorgen. Luister u daar ook wel eens naar? Naast vele interessante natuur onderwerpen, vind ik de rubrieken 'phenolijn' en 'eerstelingen' erg leuk. Luisteraars kunnen berichten inspreken en tonen zo hun enthousiasme over de waarnemingen die ze hebben gedaan.

Een ander programma in mijn lijst favorieten is het matinee op de vrijdagmiddag in het Warm Welkom, dat wordt georganiseerd door de Welzijnsmedewerkers. Ik probeer daar wekelijks bij te zijn met één of twee bewoners. Er is altijd iets met muziek, wat kan variëren van verzoeknummers van bewoners - met beeld en geluid! - tot het optreden van een zangeres of een koor. Het leuke hieraan vind ik dat er altijd een grote groep van bewoners van vele afdelingen aanwezig is. Je ziet als het ware een dwarsdoorsnede van ONO en ook hoe verschillend bewoners reageren op de muziek. Er zijn 'meezingers' uit de 'oude doos' en veel aanwezigen doen dat, zoals met de Zuiderzee ballade ("en aan de horizon ligt Emmeloord..."), uitgebracht rond 1960 met zangers Sylvain Poons en de toen 14-jarige Oetze Verschoor. Het werd een grote hit in 1962. Ik heb daar een persoonlijke herinnering aan, omdat Oetze vlak bij mijn ouders woonde en ik toen nog vaak thuiskwam.

Dit brengt me bij de woon- of familiegesprekken. In de afgelopen periode heb ik er twee bijgewoond. Bewoners en hun vertegenwoordigers kunnen er hun wensen kenbaar maken en ervaringen uitwisselen met de zorgverleners en met de afdelingsmanager. Het gaat om zaken als woonomgeving, maaltijden, schoonmaak en dergelijke. Het ene woongesprek was op een somatische afdeling. Ik vond dit een inspirerende ervaring. Vrijwel alle bewoners waren zelf aanwezig, velen vergezeld door familieleden. Het leverde een geanimeerde bijeenkomst op, met

kritische kanttekeningen over bijvoorbeeld kwaliteit van de zorg en invalkrachten die nog onbekend zijn met bewoners.

Het tweede gesprek was voor twee gesloten afdelingen met bewoners die zelf niet konden deelnemen. Namens hen waren verwanten aanwezig. Jammer genoeg was de opkomst heel beperkt. Dit roept de vraag op of er niet meer bekendheid aan de woongesprekken moet worden gegeven. Hier ligt naast de zorg en het afdelingsmanagement ook een taak voor onze cliëntenraad, die we zeker zullen oppikken. Overigens was ook dit woongesprek heel geanimeerd met actieve betrokkenheid van de deelnemers en met vergelijkbare onderwerpen. In beide kwam ook de participatie en informele ondersteuning aan de orde, met name ook van familieleden. Dit wordt steeds belangrijker door de schaarste aan zorgpersoneel.

De woongesprekken worden drie keer per jaar gehouden. Belangrijk is goede verslaglegging en terugkoppeling naar de deelnemers. In beide gevallen was dit heel snel en adequaat geregeld.

Bij het eerste woongesprek ontmoette ik een ver familielid met dezelfde achternaam als de mijne. We vermoedden meteen dat we familie moesten zijn. Ik heb onze stamboom nageplozen en de conclusie was dat dit inderdaad klopte. Ongeveer rond het jaar 1700 hebben wij dezelfde stamvader en -moeder!

Helaas is er opnieuw verandering gekomen in de samenstelling van de cliëntenraad. Ons oudste lid Hans Klinkenberg is na al enige tijd ziek te zijn geweest op 31 januari jl. overleden. Hans was ruim zes jaar lid en had graag zijn tweede termijn willen afmaken. Ik had kort voor zijn overlijden uitgebreid telefonisch contact met hem. Hij heeft zich tot het laatst ingezet voor onze raad en onze bewoners, was altijd positief kritisch ingesteld, scherp en respectvol. Wij zullen hem met zijn uitgebreide ervaring missen.

Wim van Vuure

INTERVIEW

JAN BOER, BEWONER ORANJE NASSAU'S OORD

Mijnheer Jan Boer wordt op 6 maart 89 jaar en heeft een rijk en interessant leven gehad. Hier is zijn verhaal:

"Sinds enkele maanden woon ik hier op ONO. Het bevalt me uitstekend. Ik mocht alles zelf inrichten. Hier heb ik een minimuseum! Alles wat ik mooi vind, heb ik opgehangen en neergezet! Mijn beroep was elektronicus en ik heb 30 jaar bij Schimmelpenninck in Wageningen gewerkt. Ze hadden iemand nodig voor de machines die

met atoomstralingen werkten, tegenwoordig heet dat radioactiviteit.

Ik ben geslaagd voor de opleiding in Petten, daar stond een kernreactor.

Atoomstraling, er is niks sneller dan dat!"

"Hier zie je mij op de motor (*links op de eerste foto*). Ik heb jarenlang een Harley-Davidson gehad. Motorrijden vond ik fantastisch, dat mis ik nu wel. Als auto had ik een Saab, maar nu heb ik geen rijbewijs meer. Jammer!

Ik heb ook jarenlang met mijn vrouw line-dance gedanst. Ik heb ter nagedachtenis aan haar een ring gemaakt van platina en goud en een diamantje. Ik heb namelijk ook nog anderhalf jaar bij een zilversmederij in Gouda gewerkt".

"Daar staat een heel zeldzame klok, die heeft maar één wijzer. Hij komt uit 1881. Ik moet nog naar de klokkenbeurs voor gewichtjes.

Ik repareer ook oude radio's. Hier staat nog een oud exemplaar met alleen FM. Er staan hier veel bijzondere apparaten. dat is er een met Volt.

En deze groene is een echte scheepsontvanger van vroeger.

En in deze CD-speler zitten vijf CD's, de torentjes bovenop moeten even warm worden."

"Er gebeuren af en toe grappige dingen op de afdeling. Zo loopt hier af en toe een poes rond. De bewoners van ONO keken er de eerste keer raar van op. Maar de poes had ontdekt dat er lekkere snoepjes uitgedeeld werden en wilde de dagen erna steeds binnengelaten worden! Lekkeres snoepjes voor poes, waar vind je dat nog? Zo ging het maanden door. Het beest was niet meer weg te slaan met al dat gratis lekkers. Wat een geluk"

Dan klinkt er prachtige muziek uit de luidsprekers. De torentjes van de cd-speler zijn blijkbaar opgewarmd.

"Kijk, In deze oude telefoon zitten ook allerlei oude muziekjes. Ik ga er nu even naar luisteren!"

KOKEN MET EMMA

FRISSE GROENE LENTESOEP

Ingrediënten

voor 6 personen (of 9 kleine kommen)

450 g diepvries doperwtjes,
3 courgettes,
1½ l water,
3 blokjes groentebouillon,
1 ui, (eventueel 2 teentjes
knoflook),
olie, peper en zout, kookroom.

U heeft nodig: een staafmixer.

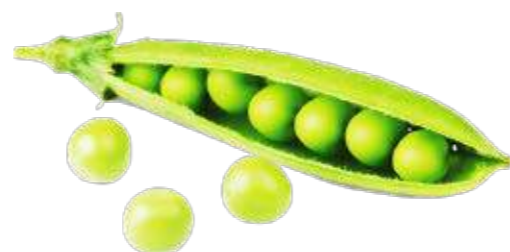
Bereiding

Snipper de ui (en eventueel de knoflook) en fruit ze in de olie. Snijd de courgettes (met schil) in blokjes en laat ze kort meebakken. Doe het water en de bouillonblokjes erbij en laat 10 minuten zachtjes koken. Doe de bevroren doperwtjes erbij, breng alles weer aan de kook. Laat 10 minuutjes pruttelen.

Pureer de soep met een staafmixer. Gebruik peper en zout naar smaak.

Schenk de soep in kommen en maak af met wat kookroom. Serveer de soep met kaasstengels, soepstengels, stokbrood of geroosterd brood.

Tips

Deze groene soep kun je ook maken met andere verse groene groenten uit de moestuin of de diepvries. Denk aan prei, spinazie, andijvie, broccoli.

Ga in het voorjaar gezellig samen verse doperwtjes of tuinbonen doppen!

10 VRAGEN AAN

JOLANDA VAN WESSEL

1 Wie ben je?

Ik ben Jolanda van Wessel en getrouwd. We wonen in Zetten. Ik ben oma van een kleindochter van vier en een bonus kleinzoon van twaalf.

2 Waar ben je opgegroeid?

Ik ben opgegroeid in het Gooi. Mijn hobby is knutselen en vooral motor rijden! Ik heb een mooie roze Suzuki, waarmee ik graag een weekendje wegga met mijn familie en vrienden.

3 Hoe kwam je bij Oranje Nassau's Oord?

Via een kennis, een andere Jolanda! Ik werk hier nog niet zo lang, officieel vanaf 1 november. Ik werk op wisselende dagen. Het meest bij Keijenberg/ De Looyen. Maar ook wel bij Domeinbosch en Laankamp.

4 Wat doe je bij Oranje Nassau's Oord?

Mijn functie is woonzorgbegeleider. Ik mag de maaltijden verzorgen voor de bewoners. Even lekker genieten

van een lekkere maaltijd. Maar ook tafels dekken, keukens opruimen, bewoners begeleiden.

5 Wat vind je heel erg leuk in deze baan?

Ik vind het heel leuk om contact te maken met bewoners, samen praten, even aandacht voor elkaar. Ik heb net met een van de dames de Emma zitten lezen. Heel gezellig.

6 Hoe ziet je werkdag er uit?

Heel wisselend. Soms het avondeten opscheppen en soms samen kleuren met bewoners. Of lekker wat appel flapjes maken met bewoners.

7 Zou je iets willen veranderen?

Ik zou het erg fijn vinden om meer met de bewoners te kunnen doen. Meer tijd te hebben voor hen.

8 Wat is je favoriete plekje bij ONO?

Hier op de afdeling! Om tussen de bewoners te mogen zijn en vooral genieten met z'n allen.

9 Wat is jouw levensmotto?

Mijn motto is: Pluk de dag! En begin elke dag met een lach!

10 Heb je zelf nog een vraag?

Nee, eigenlijk niet. Ik hoop dat er nog een hele mooie fijne tijd mag komen. Met heel veel plezier!

UIT HET REEËNBOSCH

INTERVIEW MET GRADIE HENDRIKSEN

“In 2008, alweer 16 jaar geleden, startte ik hier bij ONO als vrijwilliger voor chauffeur bij de bussen van Oranje Nassau's Oord. Een personeelslid van ONO gaf mij de tip, dat ze chauffeurs zochten. Ik was toen al enige jaren met pensioen. Ik woon in Doorwerth, ben getrouwd, heb 2 kinderen en 5 kleinkinderen. Inmiddels ben ik 79 jaar, voel me nog fit en gezond. Zo lang ik het leuk vind en ik me goed voel, ga ik door met dit vrijwilligerswerk.”

“Ik haal veel voldoening uit dit werk. En je moet het natuurlijk leuk vinden om met bussen te rijden! Ook ben ik planner voor de ritten van Zinzia. Verder ben ik ook 15 jaar buurtbuschauffeur geweest en ben nog bestuurslid van de vereniging. Ik kon dan, als er een nieuwe chauffeur nodig was, “putten” uit de lijst van vrijwillige chauffeurs van de buurtbusvereniging. Sommige chauffeurs rijden nu ook voor Zinzia. Er zijn wel eens enkele chauffeurs, die vaak langer op vakantie gaan, dan is het wel eens puzzelen om het rooster rond te krijgen. Ik werk hier nu al zo lang, ze bellen mij vaak om te vragen hoe iets ook alweer zat. Of voor een klusje, een ritje, mensen wegbrengen, ophalen, naar de tandarts brengen, of in de winter naar de kerstmarkt. Uiteraard doe ik dan ook een beroep op de collega-chauffeurs.

Mijn vaste dag is de vrijdag, maar ik rijd ook vaak op andere dagen. In het hoogseizoen rijd ik meestal om de 14 dagen op vrijdag een ritje met bewoners van De Rijnhof. We gaan dan ‘een stukje’ de Veluwe op of rijden door de Betuwe. Soms ook naar de plaats waar iemand gewoond heeft, wat heel leuke en dankbare reacties oplevert.”

“Alle chauffeurs vinden het bijzonder leuk om voor de Dagbehandeling te rijden. We starten vóór 9.00 uur met koffie op het Reeënbosch. We halen de mensen thuis op tussen 9 en 10 uur en brengen ze na half vier weer terug. We hebben vaste routes. Wageningen-Bennekom-Heteren en Renkum-Heelsum-Doorwerth-Oosterbeek. Maar dat

hangt ook af van de mensen die naar de Dagbehandeling gaan, dat wisselt wel eens. Het is een leuke doelgroep. Hun familie waardeert ons ook zeer. Je krijgt een heel goede band met de mensen, soms rijd je iemand een heel lange tijd. En dan is er verdriet bij overlijden. Het mooist vind ik de reactie van de mensen, als ze met een blik of woord laten merken hoe dankbaar ze zijn! Bij aankomst op de

Dagbehandeling help ik met uitstappen en loop vaak nog even mee voor een praatje.”

“Als er geen muzikale therapie is, kom ik af en toe muziek laten horen o.a. liedjes uit de jaren '60 en 'oude meezingnummers'. Of we doen een quizje met vragen over de liedjes. De reactie van de mensen en het contact met ze, dat geeft mij veel voldoening. Ook speel ik al vele jaren Sinterklaas op de Rijnhof.”

“Ik heb veel hobby's. Vooral muziek! Ik ben lid van een mannenkoor en treden hiermee ook wel eens op in het Warm Welkom. Ook treed ik (slagwerk) op samen met een accordeonist en mijn broer als zanger. Verder natuurlijk mijn kleinkinderen. Ook ben ik jarenlang koster/beheerder geweest van de PKN in Doorwerth. Als ik 'niets' te doen heb, kijk ik thuis graag films en series, vooral de Engelse, Zweedse en Deense detectives. Maar het mooist zijn de dankbare reacties van de mensen in de bus en op de afdeling.”

TERUG IN DE TIJD

JEUGDHERINNERINGEN

Het is al weer bijna voorjaar maar mijn herinneringen gaan toch nog even terug naar de jaarwisseling. Bijzonder spannend altijd, want we kregen oliebollen, en op oudejaarsavond pannenkoeken met daarin schijfjes gebakken metworst. Superlekker! Ook kregen we een klappertjes pistool met enkele rolletjes klappertjes, waardoor het op een echte kinderrevolver begon te lijken. Thuis zorgde moeder ervoor dat de kolenkachel met ringen keurig gepoetst was en we er lekker warm omheen konden zitten.

Uiteraard hadden we losse klappertjes in onze broekzak, die kon je zo mooi op de kachel gooien. Het spetteren was niet van de lucht, de hele kamer stonk naar kruitdamp. Na de nodige waarschuwingen volgde dan de 'naar bed!' - straf'. Ook niet erg, een mooi boek van Dik Trom zorgde wel voor het nodige vertier. Buiten schoten we met carbid, dat we hadden opgehaald bij de smid. Dat deden we met een paar buurtjongens en we mochten ook even aan de tabakspijp van de smid lurken, waarna we kotsmisselijk de rest van de dag in bed verbleven.

Maar..... de dag erna was het carbidschieten met een Buisman blikje waarin we in de bodem, precies in het midden, een gaatje hadden gemaakt. Beetje carbid in het blikje, er even in spugen, dekseltje er stevig op duwen en dan als er genoeg gas in het blikje was ontstaan een brandende lucifer voor het gaatje houden. Een doffe knal tot gevolg. Je kon er een hele dag mee vullen!

Als je het koud kreeg ging je naar huis meehelpen 'Kniepertjes' bakken .

Die waren bedoeld als traktatie op Nieuwjaarsdag voor bij de koffie. Nieuwjaarsmorgen was het 'Nieuwjaar Winnen' bij burens en bekenden. Dat leverde koekjes en snoepjes op die we smakelijk verorberden. Toen we ouder werden, werd het Buisman blikje ingewisseld voor een oude melkbus.

Eerst er even mee naar de smid. Hij laste een kruis in de bodem zodat deze extra verstevigd werd en het allemaal wat veiliger werd. Dan de bus ingraven of op de zaagbok stevig vastgebonden. Carbid en water in de bus, het deksel (Lid) er stevig

ingeklopt en dan met een in petroleum gedoopte doek een brandend lont maken. Een kratje bier of een berenburger mochten hier zeker niet bij ontbreken. In het "brinkdorp" waar ik geboren ben gingen we in de nacht van Oud op Nieuwjaarsdag spullen verslepen. Alles wat op ons pad kwam en niet vastgebonden of opgeruimd was, werd naar "de Brink" verslept. Boerenwagens die vergeten waren binnen te zetten werden 3 hoog opgestapeld, maar ook het bekende buitentoilet, 't 'huuske', kon zo maar verhuizen naar de Brink voor de kerk. Lastig voor de bewoners als ze sanitaire hoge nood kregen. En het kon gebeuren dat een boer Nieuwjaarsmorgen wakker werd met een vreemd paard in de stal, die hem in de nacht al de nodige slaaponrust had bezorgd.

De ergernis werd nog groter, want als de boer gewend was om met de koets naar de kerk te gaan voor de Nieuwjaarsmorgen dienst, dan liet een vreemd paard zich niet zo gemakkelijk in spannen en werden de nodige (niet voor herhaling vatbare) verwensingen geuit.

In januari volgden de 'Nieuwjaarsvisites'. Ooms en tantes

kwamen op bezoek om elkaar een Goed Gezegend Nieuw Jaar te wensen. Dat waren altijd van die smikkeldagen. Vanaf de hoge voorzolder waar de metworsten te drogen hingen werden er een paar met de "Gaffel " afgehaald voor bij de mannen borrel. Uiteraard smulden wij mee.

Later toen ik met een neef 's avonds uit ging en we wat later in de nacht

thuiskwamen bij zijn ouders, waren de metworsten in 'de Wieme' ook niet veilig. Uitgaan maakt hongerig en mijn tante begreep niet hoe de voorraad aan de zolder zó snel kon slinken. Of begreep ze het wel en hield ze te veel van ons om een berisping te geven?

Ik denk met heel veel plezier aan die tijd en aan mijn lieve tante terug.

Gerrit Welink

Vindt u het leuk om een van uw jeugtherinneringen met de lezers te delen? Stuur dan uw verhaal in! Zie voor de email-adressen de algemene informatie achterin deze Emma.

UIT DE RIJNHOF

INTERVIEW MET MIEN VAN DEN BERG

Mevrouw Mien van den Berg woont sinds april 2023 op de Rijnhof.

Zij heeft ook in een Cliëntenraad gezeten in Overdal in Oosterbeek en vond het leuk om geïnterviewd te worden voor de Emma.

Marian van Swinderen sprak met haar.

“Ik ben geboren in de Steeg. Mijn ouders hadden daar een pannenkoekenhuis “Carolina Hoeve”. We waren een gezin met zes kinderen. We hoefden niet naar de kleuterschool, want dan moest je lopend door het bos en dat wilden mijn ouders niet. Mijn vader had geen auto.

Later, toen ik op de ‘grote school’ zat, gingen we op zondag naar de mis bij de nonnen in het klooster. Ik herinner me een kastje met gordijntjes, “Daar zat Jezus in!”, zo werd mij verteld. Ik

dacht als kind: “Maar dat past toch helemaal niet?” Toen heb ik stiekem achter het gordijntje gekeken en je raadt het: er was helemaal geen Jezus! Ik werd toen van school gestuurd, maar mijn vader zorgde ervoor dat ik weer terug mocht komen”.

“Toen ik getrouwd was, heb ik heel lang in Oosterbeek gewoond. Mijn man had een transportbedrijf, Van den Berg Verhuizingen. We kregen een dochter.

Ik werkte ook mee in de zaak van mijn man. Inpakken, kisten wegbrengen, veel sjouwen. Mijn lichaam is daardoor wel wat versleten, ik heb artrose en loop met een rollator. En ik heb kanker gehad. Gelukkig werkt mijn hoofd nog heel goed! Later hebben mijn man en ik nog in verzorgingshuis Overdal gewoond in Oosterbeek. Na zijn overlijden wilde ik ergens anders

gaan wonen. Vroeger was er rivaliteit tussen Oosterbeek en Renkum, maar mijn dochter woont ook in Renkum.

We zijn hier gaan kijken in De Rijnhof. Ik wilde graag aan de straatkant wonen, dan is er gezellig wat te zien. Nu woon ik hier alweer tien maanden en heb het naar mijn zin. Soms ga ik beneden koffiedrinken. Of even een boodschapje doen hier in het centrum. Op vrijdagmiddag is er de borrelmiddag. En er is vaak muziek. Op 17 februari komt Los Bandalos in 't Burgsteijn, de grote eetzaal in de Rijnhof. Elke maand krijgen we een prachtige activiteitenkalender op A3. Afdeling Welzijn maakt die voor ons. Vanavond ga ik naar het carnaval op ONO.”

“Soms ga ik koken met Christien en maken we soep voor iedereen. Of we bakken pannenkoeken.

Ik eet meestal op mijn kamer, want het eten is hier slecht. De spinazie en andijvie zijn net 'koeienflats'! De gehaktballen zijn keihard en de worstjes zijn droog. De jus is gewoon water met een kleurtje. Bij de bloemkool zitten de stelen erbij en die zijn heel hard. Soms zijn er gekookte appeltjes als groente, maar dat is toch geen groente! En als het eten opgeschept wordt, is het eten helemaal koud geworden. Dus eet ik liever wat yoghurt op mijn kamer, of crackers met kaas”.

“Ik ben graag creatief bezig, ik heb vroeger veel genaaid. Ik heb ook eens een spreij gehaakt. Breien doe ik nog steeds, ik haal zelf de wol bij de Action. Ik ben nu bezig met een haarband, soms brei ik een sjaal. Ik maak ook sneeuwpopjes, poedels, of andere kleine beestjes. Die maak ik voor de verkoop, bijvoorbeeld op de kerstmarkt. De opbrengst is voor de creatieve activiteiten in De Rijnhof. Ik verveel mij dus niet. Ik ben eigenlijk altijd vrolijk en houd ervan om te vertellen. Ik vond het een gezellig interview!”

TEGELTJESWIJSHEDEN

DE VRIENDENSTICHTING

CORNELIE BRITS, VOORZITTER

“Ik ben fysiotherapeut geweest in Heteren. Van daaruit bezocht ik destijds regelmatig patiënten die in Oranje Nassau’s Oord (ONO) verbleven om te revalideren, dus ik kende ONO al van voor mijn tijd in de Cliëntenraad, waarvan ik sinds september 2021 lid ben. Ik heb drie volwassen kinderen en ben een trotse oma van vijf kleinkinderen. De oudste is vijf jaar en de jongste zes maanden. Daar beleef ik veel plezier aan.”

“Als ik de Emma’s uitdeel aan de bewoners, heb ik direct leuk contact met de bewoners en de zorg. Ik ben ook altijd aanwezig bij de woongesprekken. En deze zomer heb ik met bewoners, zorg en verwanten een barbecue georganiseerd voor de Amaliahof. Dat was een groot succes en voor herhaling vatbaar.”

“In 2021 vroeg de voorzitter van de Cliëntenraad mij om de Stichting Vrienden Van ONO/DRH op te richten, met als doel geld te gebruiken voor leuke activiteiten voor bewoners. In januari 2022 zijn we officieel begonnen na oprichting via de notaris en het verkrijgen van een ANBI-status. In maart 2023 vierden we dit met bosjes tulpen voor alle afdelingen.”

“We streven naar extra voorzieningen zoals dagjes uit, optredens, een beweegtuin, enzovoort, gebaseerd op ideeën van bewoners, verwanten en medewerkers. Vier keer per jaar beoordelen we aanvragen, die alleen gedaan kunnen worden door de bewoners, hun verwanten en de zorgmedewerkers. Het startkapitaal is al gebruikt voor extra voorzieningen, maar aanvullende donaties zijn welkom om het verblijf van onze bewoners nog aangener te maken.”

Ideeën zijn altijd welkom via:
vriendenono.drh@gmail.com

OMA LENA

KLINKER

In het schilderachtig dorpje Somerset, waar de lente haar eerste adem uitblaast en de krokussen dansen in de wind, begint het leven weer te bloesemen. De zon werpt haar stralen over de glooiende heuvels en laat de wereld ontwaken uit haar winterse sluimer.

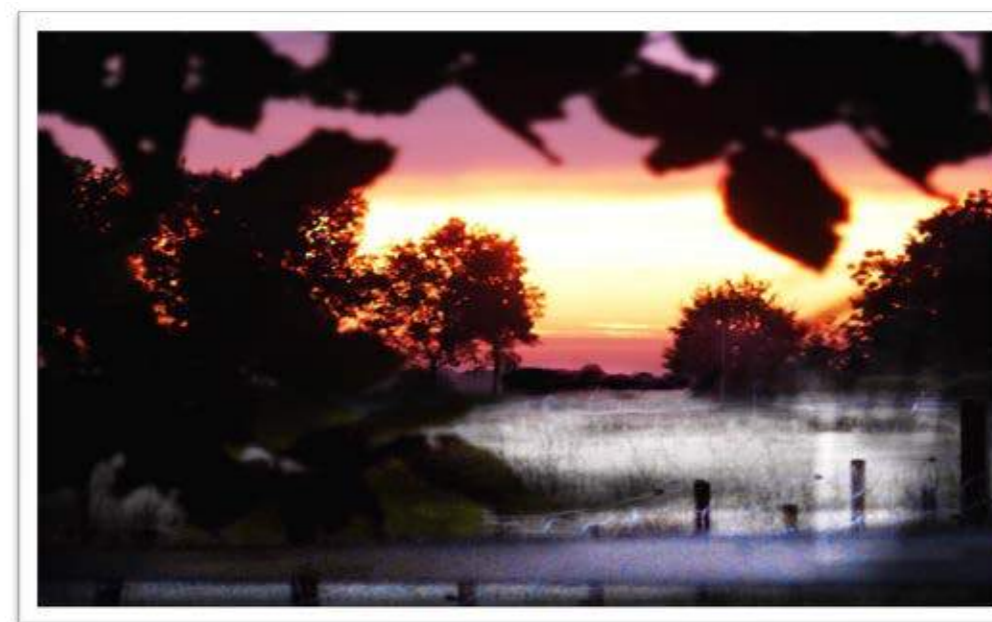

In de tuin van het oude familiehuis, omringd door kleurrijke bloemen en het gezang van vogels, zit oma Lena. Ze kijkt, leunend op haar stok, peinzend naar de tuin die tot leven komt. Ze denkt aan hen die er niet meer zijn, aan haar man die altijd van de lente hield en aan haar ouders die haar de schoonheid van de natuur hebben bijgebracht. Maar ze glimlacht ook bij de gedachte aan de cyclus van het leven, aan hoe alles weer opbloeit na de winter.

Plotseling wordt haar mijmering onderbroken door het geluid van vrolijke stemmen. Haar kleinkinderen, Emma en Lucas, rennen de tuin in, lachend en giechelend. "Oma, kom mee verstopperkje spelen!", roepen ze in koor. Lena kan een glimlach niet onderdrukken terwijl ze langzaam opstaat en hen met twinkende ogen aankijkt. "Ik kom eraan, lieverds!" Terwijl ze verstopperkje spelen tussen de bloeiende struiken en onder de uitgestrekte takken van de oude

eikenboom, voelt Lena zich vervuld van plezier en liefde. Ze geniet van de onbezorgde vreugde van haar kleinkinderen. Het leven gaat door, elke lente betekent een nieuw begin, vol mogelijkheden en avonturen.

Ze moet denken aan een citaat van Toon Hermans dat haar moeder altijd aanhaalde: "De lach is een geschenk van het leven." En inderdaad, hier tussen de bloesems en onder de stralende zon, voelt Lena de waarheid van die woorden. Ze lacht en is dankbaar voor haar familie en de schoonheid van de wereld om haar heen.

Na een middag vol plezier en spelletjes verzamelen ze zich op het terras voor een picknick. Terwijl ze samen genieten van sandwiches en vers fruit, vertelt oma Lena verhalen over vroeger, over haar eigen avonturen in de lente en de bijzondere momenten die ze heeft gedeeld met haar vrienden en familie.

De zon begint langzaam onder te gaan, maar de warmte blijft hangen. Emma en Lucas liggen uitgeput in het gras met hun buik vol en hun gezichten rood van het lachen. Lena kijkt naar hen en voelt een diepe vreugde in haar hart. In deze momenten van samenzijn, te midden van het mooie landschap van de lente, voelt ze zich rijk en gezegend.

Terwijl de avond valt en de sterren aan de hemel verschijnen, omarmen ze elkaar en voelen ze de band die hen verbindt.

DE VERZAMELING VAN JANKE BRUSSEN

Eind februari komt er in de vitrine van het Warm Welkom een bijzondere en vrolijke verzameling muizen. Gemaakt door Janke Brussen.

“Ruim een jaar geleden is mijn moeder opgenomen in de Amaliahof, hier op Oranje Nassau’s Oord. Mijn moeder is 101 jaar en hoopt eind maart 102 jaar te worden! Ik kom regelmatig op bezoek bij haar.

We gaan dan vaak naar het Warm Welkom om cappuccino te drinken, dat vindt ze heerlijk. In de Brasserie is ook van alles te zien. We bekijken het mooie servies in de kast op het podium. En de verzamelingen in de

vitrinekast. Toen bedacht ik dat het leuk zou zijn om mijn verzameling muizen ten toon te stellen. In mijn moeders kamer staan er ook een aantal en dat geeft altijd gespreksstof.”

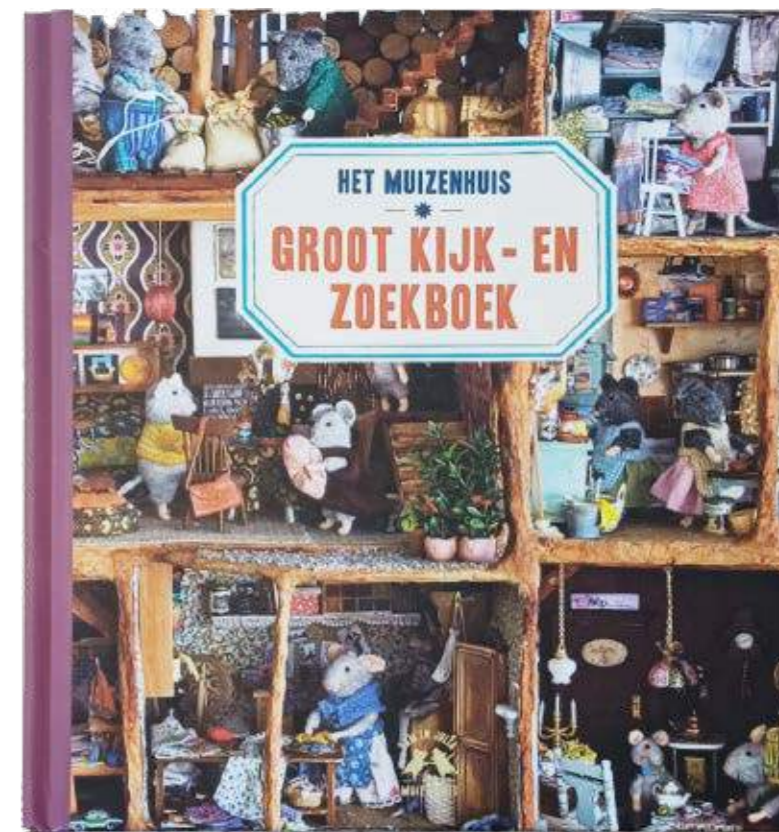
“Mensen vinden het leuk om te praten over de muizen en over de tafereeltjes. Mijn moeder heeft zelf ook altijd veel gehandwerkt. Een paar jaar geleden, op 100-jarige leeftijd, breide ze nog sokken!

Van kinds af aan was ik ook altijd aan het knutselen, aan het borduren, ik zag overal wel wat in. Voor mijn kinderen heb ik veel kleding genaaid. Ik moet

gewoon met mijn handen bezig zijn en vind alles leuk om te doen. Voor de kerk maak ik liturgische bloemstukken en ik geef daar ook een workshop adventskransen maken. Op een gegeven moment ben ik met vilt gaan werken. Als ik veel werkjes heb, verkoop ik het op een markt, of bij Rumah Kita. Op een gegeven moment had ik erg veel lapjes stof over. Toen ben ik, naast het werken met vilt, begonnen met muizen te maken. Ik probeer zo weinig mogelijk het milieu te belasten, dus ik gebruik ook oude kleding. En voor de vulling gebruik ik oude dekbedden. Voor mijn verzameling muizen haal ik mijn inspiratie uit Het Groot Muizenboek”.

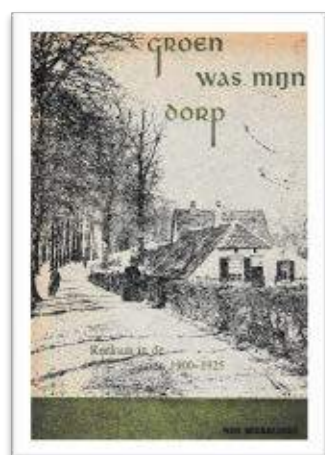
“Voor de vitrine ben ik nu bezig met een muizenbakkerswinkel, een muizenbruidspaar met auto, een muizen-speeltuinen en muizen in bedjes van notendopjes. Mensen worden altijd vrolijk van alle kleurtjes en de leuke tafereeltjes”

UIT HET ARCHIEF

DE HEKS VAN RENKUM

Wessel (Wes) Beekhuizen (1903-1978) was een bekend schrijver van boeken over de lokale Renkumse geschiedenis. Hij schreef 'Groen was mijn dorp' en 'Van Cortenbergh tot Oranje Nassau's Oord'. In Renkum is de Wes Beekhuizenweg naar hem vernoemd. Beekhuizen was net als zijn vader meubelmaker en had in Renkum aan de Dorpsstraat een meubelzaak. Vader 'Baas' en zoon Beekhuizen hebben voor Oranje Nassau's Oord (ONO) en voor koningin Wilhelmina) meubelen, waaronder

kasten gemaakt. Na zijn dood in 1978 liet hij een schilderij van een boerderij van de schilder Xeno Münninghoff (1873-1944) na aan ONO, die veel bos- en rivierlandschappen in deze omgeving schilderde. Daarnaast gaf hij teken- en schilderlessen, onder andere aan Beekhuizen. Inmiddels worden de schilderijen van Münninghoff hoog gewaardeerd en verzameld. Zijn werk hangt onder andere in Museum Arnhem. In 1962 werd in Oosterbeek de Münninghofflaan naar hem vernoemd. Op het schilderij dat Wes Beekhuizen aan ONO schonk, gemaakt rond 1910, staat een boerderijtje aan de

Beukenlaan, die toen nog Onder de Boomen heette. Deze werd bewoond door Heintje de Jager, een bekende figuur in die tijd met de bijnaam 'De heks van Renkum'. Hoe zij daaraan kwam is niet bekend. Maar het kleine, vervallen boerderijtje en het scherpe, oude vrouwtje werkten blijkbaar op de verbeelding van de Renkummers. Op het schilderij is Heintje 'de Heks' afgebeeld links van haar boerderij, voorovergebogen in haar tuin met een wit kapje op haar hoofd. Dit pittoreske stukje van de huidige Beukenlaan werd vaker geportretteerd, onder andere op oude ansichtkaarten en op de kaft van het boek Groen was mijn dorp van Wes Beekhuizen, waarop Heintje de Jager poseert naast haar huis.

Edwin Hallers, Historisch Archief ONO

HET FOTOALBUM

VAN MONIEK DE BAKKER

Moniek is gek op planten en tuinen. Ze ontwerpt tuinen en heeft daarvoor een eigen bureau: Tuin van de burens. De foto's maakt ze voor zichzelf en soms voor een klant.

ACTIVITEITENKALENDER

Maandag	Beestenboel	Roulerend, elke week is een andere woning aan de beurt.
	Zangkoor Koraal	15.00 – 16.00 u. in het Warm Welkom.
Dinsdag	Creatief bezig zijn	10.00 – 12.00 u. Oranjestraat 1 (op uitnodiging).
	Gesprekskring	10.30 – 12.00 u. Roulerend, elke week een andere woning.
	Mannen en muziek	Elke tweede dinsdagmiddag van de maand. In de kapel.
Woensdag	Zijde schilderen	10.00 – 12.00 u. Oranjestraat 1 (op uitnodiging).
Eerste woensdag van de maand: 6 maart, 3 april, 1 mei en 5 juni	Bingo	18.30 – 21.00 u. in het Warm Welkom.
Donderdag	Markt- en winkelbezoek	2x per maand in even weken op uitnodiging. 10.00 – 12.30 u.
	Rondrit	13.30 – 15.30 u. Op even weken (op uitnodiging).
	Mannengroep	15.00 – 16.00 u. In de Oranjestraat (op uitnodiging).
Vrijdag	Matinee (artiest, band, koor of een concert op scherm)	15.00 – 16.00 u. In het Warm Welkom.
Zondag	Kerkdienst	10.30-12.00 u. In de Kapel.
Maandag t/m vrijdag	Beweeg je fit	Alle woningen, in de ochtend of de middag.
29 maart	Paasdienst met Gerard van Ommeren	Tijdens de matinee van 15.00 tot 16.00 u.

ALGEMENE INFORMATIE

De cliëntenraad, daarmee de Emma, is onafhankelijk. Ze geeft gevraagd en ongevraagd advies aan de directie en komt op voor de belangen van de bewoners en hun betrokkenen.

Redactie

Kees van der Meiden
Marian van Swinderen

Met bijdragen van:

Edwin Hallers
Wim van Vuure
Gerrit Welink

Foto's en illustraties:

Cofre
Marian van Swinderen
Gerrit Welink
Stockfoto's

Contact:

info@keesvandermeiden.nl
Tel. 0653324387
marianne.vanswinderen@gmail.com
Tel. 0615659637

U kunt eventueel een van de medewerkers van de afdeling vragen ons namens u te mailen.

Oplossing puzzel nr. 10:
Oorwarmers

zinzia

ZORGGROEP